

Rabona

1910. OKTÓBER 1.

ERDÉSZETI LAPOK

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

XLIX. ÉVF.

KÖZLÖNYE

19. FÜZET.

KIADJA: AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

Szerkeszti:

BUND KÁROLY

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én. ☼ Előfizetési díj egy évre 16 korona.

Az Orsz. Erd. Egyes. oly alapító tagjai, kik legalább 300 kor. alapítványt tettek, valamint a rendes tagok is 16 kor. évi tagsági díj fejében ingyen kapják. Azok az alapító tagok, kik 300 koronánál kevesebbet alapítottak, 6 kor. kedvezményes árért járathatják.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, Lipótváros, Alkotmány-uteza 6. sz. II. em.

sz A lap irányával nem ellenkező hirdetések mérsékelt díjért közölhetnek. sz

(Telefon: 37-22.)

Létszámrendezés és mellékletmények.

Ugy véltük, hogy ezt a tárgyat végleg levettük a napi-rendről, amikor múlt évi november hóban közzétettük *Darányi* Ignác akkori földmivelésügyi miniszternek *Bánffy* Dezső báróhoz, az Országos Erdészeti Egyesület elnökéhez intézett azt a levelét, amelyben értesíti, hogy a pénzügyminiszterrel megállapodott abban, hogy az állami erdőtisztek létszámát a fa- és földilletmények épségben tartása mellett három éven belül a főiskolai képzettségű állami tisztviselőkre nézve megállapított mérték szerint szabályozza s már az 1910. évi állami költségvetést ennek figyelembevételével állítja össze. Ez a minden jogos igényt kielégítő elhatározás egyfelől az állami erdőtisztek főiskolai képzettségén, másfelől pedig annak a ténynek felismerésén alapult, hogy az erdészeti tisztikar eddigi mellékletményeit sem a szolgálat, sem a személyzet érdekeinek sérelme nélkül

megszüntetni nem lehet, amint ezt az említett miniszteri levél világosan kimondja.

Ezek a nagy örömmel fogadott megállapodások az 1910. évi államkötségvetésben és annak indokolásában tényleg kifejezésre is jutottak, sajnos azonban ez a költségvetés, amelyet az időközben változott kormány is kezdetben magáévá tett, a törvényhozásban tárgyalás alá nem került. Ez már magában az állami erdőtiszték reményeinek megvalósulását egy évvel elodázta, s mindenki annál nagyobb várakozással tekintett az 1911. év elé, amely végre valóra váltani hivatott azokat a reményeket, amelyek most már nemcsak elismert jogos kívánságok, hanem bizonyos ünnepélyes formában tett kormánynyilatkozatba foglalt *konkrét ígéret*ek voltak.

Senkisémet merte feltételezni és nem tételezzük fel ma sem, hogy a kormány elődjének igen hosszas megfontolás alapján történt és ily kétségbevonhatlanul határozott alakban nyilvánosságra juttatott elhatározását nem respektálja, amennyiben ez teljességgel ellenkeznék az ország méltóságával és azzal az általános szokással, hogy a mindenkori kormányok elődeiknek ily természetű, már nyilvánosságra jutott elhatározásait magukévá tették. Mindennek dacára foglalkoznunk kell e helyen ezzel a lehetőséggel, mert értesülésünk szerint az 1911. évi állami költségvetés késedelmes előterjesztésének egyik oka az állami erdőtiszték javadalmazása kérdésében a pénzügyminisztérium részéről támasztott újabb nehézségek, amennyiben ott ismét felállították azt az alternatívát, hogy *vagy* teljes státusrendezés, *vagy* fa és föld.

Teljesen hiábavaló volna e helyen újból felsorolni azokat az érveket, amelyek a fa- és földilletmények megtartása mellett az erdőtiszték különleges szolgálati viszonyai

között felsorolhatók és a pénzügyminisztérium előtt bizonyára nemcsak ismeretesek, hanem részéről helytállóknak is találtattak, mert hiszen különben aligha járult volna hozzá nem egészen egy év előtt *Darányi* Ignác álláspontjához. Nem tételezhetünk fel mást, mint hogy egyes személyek támasztják az újabb nehézségeket, kik az erdészeti szolgálat viszonyaival nincsenek tisztában, más, hozzájuk közelebb álló szolgálati ágazatok tisztviselőinek javadalmazását pedig figyelmen kívül hagyják. Az állami erdőtisztek fa- és földjárandósága csak részben tehermentes illetmény, amely egészben véve a rendes fizetés 10—11 százalékát, tehermentesnek tekinthető részében azonban csak 4—5 százalékát teszi ki. Más állami üzemek, mint a vasgyárak, a szénbányászat tisztviselői, bár talán valamivel kedvezőlenebb létszámviszonyok mellett, magasabb alapfizetést és ennek a magasabb alapfizetésnek 50—100 százalékáig terjedő osztalékot élveznek, teljesen tehermentes illetményként. Vajjon minden egyébtől eltekintve, ily viszonyok között szerénytelennek nevezhető-e az állami erdőtisztek kivánsága, ha a képzettségüknek megfelelő létszámot és a szolgálati viszonyaik által indokolt, elenyészően csekély fa- és földjárandóságot kívánják?

Bizonyára nem!

Gróf *Serényi* Béla tudtunkkal hivatali elődjének álláspontját az erdőtiszti javadalmazás tekintetében magáévá tette, ezt többek között választópolgárai előtt is kifejezésre juttatta és ahhoz következetesen ragaszkodott is. Eddigi szívós ellenállásából azt a bizodalmat meritjük, hogy sikerülni fog a pénzügyminisztérium ellentállását legyőzni és ezzel a magyar erdőtisztikart a különben bekövetkező le-sújtó és elkedytelenítő csalódástól megóvni.

